

Received: 30-05-2022

Revised: 02-08-2022

Accepted: 17-08-2022

การศึกษาการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
A Study of the Learning Assessment and AUN-QA Curriculum That Affects Overall Satisfaction of Students in BBA (Management) Renovation Course 2017, Sukhothai Thammathirat Open University

สุรเดช หวังทอง¹

Suradetch Wangthong

suradetw888@gmail.com

ณัฐปภัษ จุ้ยเจริญ¹

Nhatphaphat Juicharoen

sutarat.jui@gmail.com

จีราภรณ์ สุธรรมสภา¹

Cheraporn Sudhammasapa

Cheraporn.Sud@stou.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 โดยการศึกษานี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปัจจุบันในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2561 และยังคงมีสถานภาพนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 400 ราย ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้เป็น สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (X_1) ข้อกำหนดของหลักสูตร (X_2) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (X_3) กลยุทธ์การเรียนและการสอน (X_4) การประเมินผู้เรียน (X_5) คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (X_6) คุณภาพผู้เรียน (X_7) การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน (X_8) และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (X_9) สามารถร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษาได้ร้อยละ 72.8 โดยมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ

¹ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

School of Management Science, Sukhothai Thammathirat Open University

0.26611 และมีสมการพยากรณ์ดังนี้คือ $Z\hat{y} = 0.109Z_{x1} + 0.146Z_{x2} + 0.089Z_{x3} + 0.082Z_{x4} + 0.102Z_{x5} + 0.249Z_{x6} + 0.151Z_{x7} + 0.134Z_{x8} + 0.099Z_{x9}$

คำสำคัญ: การประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตร AUN-QA, ความพึงพอใจของนักศึกษา

Abstract

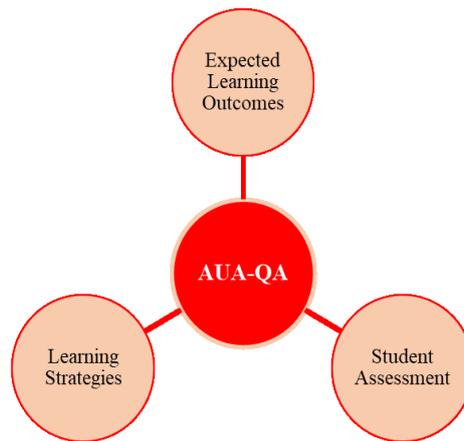
The objective of this research was to evaluate the learning assessment and AUN-QA curriculum that affect overall satisfaction among BBA students, Business Administration Management major B. E. Renovation Course 2017. This study was a quantitative research. The sample was 400 current students in the Bachelor of Business Administration program, Business Administration Management major revised curriculum for 2017 who entered the program in the academic year 2018 and enrolled in the second semester of the academic 2021 to analyze data. The research used questionnaires to collect data and the statistics used was multiple regressions. The results showed that expected learning outcomes (X_1), course requirements (X_2), course structure (X_3), content learning and teaching (X_4), strategies learner assessment (X_5), quality of support personnel (X_6), learner quality (X_7), Support and mentoring of learners (X_8), and infrastructure facilities (X_9) were able to predict the overall satisfaction of students with $R^2 = .728$ and the forecast equation is shown as follows: $Z_y = 0.109Z_{X_1} + 0.146Z_{X_2} + 0.089Z_{X_3} + 0.082Z_{X_4} + 0.102Z_{X_5} + 0.249Z_{X_6} + 0.151Z_{X_7} + 0.134Z_{X_8} + 0.099Z_{X_9}$

Keywords: Learning Assessment AUN-QA, Satisfaction of students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance, AUN-QA) เป็นระบบการรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล โดยวัตถุประสงค์หลักของ AUN-QA นั้น ได้แก่ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้เป็นมาตรฐานเดียวกันในกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อเป็นมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนผู้เรียนระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน เพื่อมุ่งสู่การเพิ่มคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน อาจารย์ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานด้านคุณภาพการศึกษาในเขตภูมิภาคอื่น เพื่อให้กรอบมาตรฐานคุณภาพระดับอุดมศึกษา มีความสอดคล้องกัน และเพื่อยกระดับความเชี่ยวชาญในด้านการประกันคุณภาพของกลุ่มประเทศอาเซียน

แนวคิดของ AUN-QA ได้มุ่งเน้นการเชื่อมโยงและความสอดคล้องกันระหว่างการออกแบบเป้าหมายการเรียนรู้ของผู้เรียน (Expected Learning Outcomes) การออกแบบกลยุทธ์การเรียนการสอน (Learning Strategies) และการออกแบบการประเมินผลการเรียนรู้ (Student Assessment) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แนวคิดของ AUN-QA

ที่มา : ASEAN University Network (2020).

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยจำนวนหนึ่งนำระบบประกันคุณภาพเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network Quality Assurance, AUN-QA) มาใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2557 และเพิ่มจำนวนการใช้งานขึ้นเรื่อยๆ รวมถึงมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่มีนโยบายปฏิรูปมหาวิทยาลัยทั้งระบบ และได้มีมติเห็นชอบให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชยังคงใช้เกณฑ์ AUN-QA ในการประเมินหลักสูตรในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 นั้น ทางหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 เห็นว่ามหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นมหาวิทยาลัยระบบเปิดซึ่งมีบริบทที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยอื่นๆ ในประเทศไทย ซึ่งเป็นระบบปิด จึงได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ.2560 เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตร และดำเนินการหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

สำหรับการทบทวนวรรณกรรมนั้นพบว่า ในปี 2561 มีการนำเกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร AUN-QA นี้ไปใช้ประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา (4 ปี) และได้ผลการประเมินความเหมาะสมในด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อกำหนดของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนและการสอน การประเมินผู้เรียน คุณภาพบุคลากรสายวิชาการ คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน คุณภาพผู้เรียน การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน และการประกันคุณภาพกระบวนการเรียนและการสอน (เถลิงพร เต้าตะโร, สุชาสินี บุญญาพิทักษ์, และวัลลยา ธรรมอภิบาล อินทนิล, 2561)

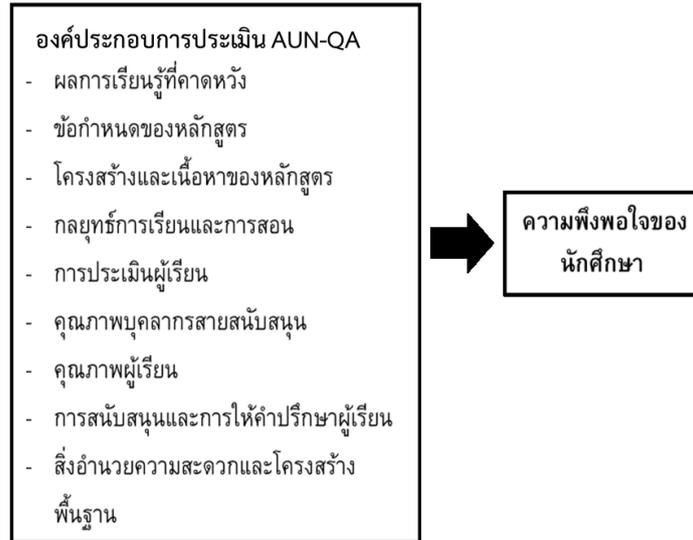
นอกจากนี้ในปีเดียวกันนั้น กัญญา อันวงศ์, อาจารย์ ศุภสุธิกุล, วิทยุชฌม์ อยู่ในศิล และกรัณท์รัตน์ สุนทรพันธ์ (2561) ได้สำรวจความคิดเห็นและการปฏิบัติของคณาจารย์ในการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในประเทศไทย พบว่า การใช้ AUN-QA ทำให้อาจารย์ใช้หลักการของการจัดการศึกษาที่เน้นผลลัพธ์และวงจรคุณภาพในการจัดการศึกษามากขึ้น ผู้บริหารทุกระดับส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา แต่ความเข้าใจและการสนับสนุนที่จำเป็นในด้านคุณภาพจากผู้บริหารและอาจารย์ยังอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เชื่อว่าระบบ AUN-QA มีความเหมาะสมต่อการใช้งานกับหลักสูตรในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของหลักสูตรในระดับสากล

และในปี 2561 นั้น สมภพ มุฮัมหมัด (2561) ได้ศึกษาการรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการประกันคุณภาพการศึกษา กรณีศึกษา สำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พบว่า ควรส่งเสริมให้บุคลากรตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา (AUN-QA) และเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบันร่วมกัน การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบและการปรับปรุงแก้ไข ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้มากขึ้นจะส่งผลให้มีการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

ต่อมาในปี 2562 จารุวรรณ สอนองญาติ, กัญญาดา อนุวงศ์, สุทัศน์ เหมทานนท์ และพรฤดี นิธิรัตน์ (2562). ได้ทำวิจัยเรื่อง “การใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในวิทยาลัยพยาบาล” พบว่า เกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตรโดยใช้เกณฑ์ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยของเอเซีย เป็นเกณฑ์ระดับสากลนั้นให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับที่สามารถประยุกต์ได้กับทุกสาขาวิชา โดยเน้นการพัฒนาที่มุ่งสู่ผลการเรียนรู้ตามความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตระดับสากล จึงเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษา ซึ่งจะเป็นผลดีต่อนักศึกษาพยาบาล และเพิ่มโอกาสในการแลกเปลี่ยนนักศึกษาในระดับอาเซียน ส่งผลให้พยาบาลไทยมีการพัฒนาการมาตรฐานคุณภาพในระดับสากล ซึ่งจะสร้างความสามารถในการแข่งขันของภาคการศึกษาไทยในระดับโลกต่อไป

อย่างไรก็ตาม ในปี 2563 สิทธิชัย แสงอาทิตย์ (2563) ได้มีการนำเสนอเปรียบเทียบเกณฑ์การประเมินเพื่อรับรองหลักสูตรตามแนวทาง ABET และ AUN-QA เนื่องจากสาขาวิชาวิศวกรรมโยธา สำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ได้ดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ทั้งในระบบ ABET และ AUN-QA จากการเปรียบเทียบครั้งนี้ผลที่ได้พบว่า การประกันคุณภาพการศึกษาหลักสูตรตามระบบ AUN-QA สามารถพัฒนาต่อยอดเข้าสู่การประเมินเพื่อการรับรองโดย ABET ได้เป็นอย่างดี แม้ว่า กระบวนการคุณภาพของ AUN-QA นั้นจะไม่ได้ถูกกำหนดขึ้นมา เพราะ AUN-QA ต้องการเปิดโอกาสให้หลักสูตรพัฒนา ELOs ตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน (stakeholders) แล้วเชื่อมโยงไปยัง PLOs และ CLOs ตลอดจนถึงเชื่อมโยงกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการประเมินผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาซึ่งการที่เปิดเผยกว้างเช่นนี้และจากประสบการณ์พบว่า กระบวนการสำรวจความต้องการฯ ใช้เวลามาก การวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลทำได้ยากและต้องใช้ความเชี่ยวชาญจากนักครุศาสตร์มาช่วยดังนั้น ระบบ ABET จึงชัดเจนและปฏิบัติได้ง่ายกว่า

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นว่า AUN-QA สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการประเมินคุณภาพการศึกษาได้หลากหลายสาขา แต่อย่างไรก็ตามยังคงเป็นไปในบริบทของมหาวิทยาลัยปิดซึ่งแตกต่างจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ที่มีวิจัยจึงได้นำแนวคิดของ AUN-QA ซึ่งประกอบด้วย 1) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง 2) ข้อกำหนดของหลักสูตร 3) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร 4) กลยุทธ์การเรียนและการสอน 5) การประเมินผู้เรียน 6) คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน 7) คุณภาพผู้เรียน 8) การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน และ 9) สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน มาใช้เพื่อศึกษาในเรื่องการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ซึ่งสามารถแสดงกรอบการวิจัยได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย

วัตถุประสงค์

เพื่อประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560

นิยามศัพท์

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 หมายถึง หลักสูตรที่เปิดสอนตั้งแต่ปีการศึกษา 2561 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่แยกตัวออกมาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2554

การประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA หมายถึง การประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยระบบการรับรองคุณภาพและมาตรฐานระดับหลักสูตร เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับสากล ประกอบด้วย การประเมินผล 9 ด้าน ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อกำหนดของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนและการสอน การประเมินผู้เรียน คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน คุณภาพผู้เรียน การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการบริหารจัดการหลักสูตรทั้งกระบวนการรับสมัครนักศึกษา การจัดการด้านการเรียนการสอน และการจบการศึกษา
2. ผู้สนใจทั่วไปนำไปเป็นแนวทางในการศึกษาต่อได้

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) จากนักศึกษาปัจจุบันในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2561 และยังคงมีสถานภาพนักศึกษาในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เนื่องจากทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนในการศึกษานี้จำนวน 4,667 คน จึงสามารถคำนวณหาจากโดยใช้จากสูตรของเทโรยามานะ (Yamane,

1970) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ กลุ่มตัวอย่างที่ 369 ตัวอย่าง แต่เพื่อลดความคลาดเคลื่อนจึงเก็บข้อมูลที่ 400 ตัวอย่าง ซึ่งเป็นขนาดกลุ่มตัวอย่างสูงสุดสำหรับการวิจัย และใช้วิธีการเลือกตัวอย่างอย่างง่าย

ผู้วิจัยทำการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาแบบสอบถามโดยใช้แนวคิดการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของเครือข่ายการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยอาเซียน โดยการใช้การประมาณค่า (Rating Scale) 5 ลำดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด และความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาใช้การประมาณค่า (Rating Scale) 5 ลำดับเช่นกัน คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา โดยกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยในส่วนของคำถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, น.121)

ค่าเฉลี่ย	แปลผล
4.51 - 5.00	มีความเหมาะสม หรือมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีความเหมาะสม หรือมีความพึงพอใจในระดับมาก
2.51 - 3.50	มีความเหมาะสม หรือมีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.51 - 2.50	มีความเหมาะสม หรือมีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00 - 1.50	มีความเหมาะสม หรือมีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

เพื่อให้แบบสอบถามมีความเที่ยงตรง (Validity) ได้ทำการหาค่า IOC โดยรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณ ผลของการวิเคราะห์พบว่า ทุกข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.6-1.00 และมีการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แบบสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคโดยรวม มีค่าเท่ากับ 0.953 โดยแบ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นแบบสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคในแต่ละด้านย่อยคือ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังมีค่าเท่ากับ 0.926 ข้อกำหนดของหลักสูตรมีค่าเท่ากับ 0.922 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรมีค่าเท่ากับ 0.930 กลยุทธ์การเรียนและการสอนมีค่าเท่ากับ 0.841 การประเมินผู้เรียนมีค่าเท่ากับ 0.940 คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุนมีค่าเท่ากับ 0.878 คุณภาพผู้เรียนมีค่าเท่ากับ 0.868 การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียนมีค่าเท่ากับ 0.841 และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานของมหาวิทยาลัยมีค่าเท่ากับ 0.859

การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชใช้วิธี Multiple Regression Analysis โดยรูปแบบจำลองความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) สามารถแสดงได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \beta_1 X_{1i} + \beta_2 X_{2i} + \dots + \beta_k X_{ki} + \varepsilon_i$$

โดย Y = ตัวแปรตาม

X_1 = ตัวแปรอิสระตัวที่ 1

X_2 = ตัวแปรอิสระตัวที่ 2

X_k = ตัวแปรอิสระตัวที่ k

β_j = ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Regression coefficient) โดย β_0 เป็นค่าของ Y โดยมีได้ค่าหนึ่งถึงตัวแปรอิสระ X หรือก็คือค่าของ Y เมื่อ $X_1, X_2, \dots, X_k$ เป็น 0 และ $\beta_1, \beta_2, \dots, \beta_k$ เป็นค่าที่แสดงการเปลี่ยนแปลงของ Y เมื่อ X เปลี่ยนแปลงไป โดยแยกพิจารณาทีละตัว บางครั้งจึงเรียกว่าเป็นสัมประสิทธิ์ความถดถอยแต่ละตัว (Partial regression coefficient)

ϵ_i = ค่าความคลาดเคลื่อน

k = ชนิดของตัวแปรอิสระ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 ในภาพรวมพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราชอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x} = 4.29, SD = 0.79$) และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อกำหนดของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนและการสอน การประเมินผู้เรียน คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน คุณภาพผู้เรียน การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานของมหาวิทยาลัย นักศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในระดับเหมาะสมมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.35, SD.=0.71, \bar{x}=4.36, SD. =0.69, \bar{x} = 4.37, SD. =0.62, \bar{x} = 4.27, SD. =0.65, \bar{x}=4.17, SD. =0.74, \bar{x} = 4.31, SD. =0.71, \bar{x} = 4.25, SD. =0.74, \bar{x} = 4.19, SD. =0.72$ และ $\bar{x} = 4.33, SD. =0.68$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 1 แสดงความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA

องค์ประกอบ AUN-QA	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับ
1. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	4.35	0.71	มาก
2. ข้อกำหนดของหลักสูตร	4.36	0.69	มาก
3. โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร	4.37	0.62	มาก
4. กลยุทธ์การเรียนและการสอน	4.27	0.65	มาก
5. การประเมินผู้เรียน	4.17	0.74	มาก
6. คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน	4.31	0.71	มาก
7. คุณภาพผู้เรียน	4.25	0.74	มาก
8. การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน	4.19	0.72	มาก
9. สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	4.33	0.68	มาก
รวม	4.29	0.79	มาก

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษา

จากตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การวัดและประเมินผล การบริการการศึกษาของมหาวิทยาลัย และความพึงพอใจในภาพรวมพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจ

ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22, SD.=0.68$) และเมื่อพิจารณาความพึงพอใจในรายด้านพบว่า การบริหารหลักสูตร การวัดและประเมินผลการศึกษา และการบริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีความพึงพอใจในระดับมากเช่นกัน ($\bar{x} = 4.28, SD. =0.64$ $\bar{x} = 4.26, SD. =0.69$ และ $\bar{x} = 4.13, SD. =0.72$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 2 แสดงความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษา

ความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	ระดับ
1. ความพึงพอใจด้านการบริหารหลักสูตร	4.28	0.64	มาก
2. ความพึงพอใจด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา	4.26	0.69	มาก
3. ความพึงพอใจด้านการบริการการศึกษาของมหาวิทยาลัย	4.13	0.72	มาก
รวม	4.22	0.68	มาก

3. การประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560

ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 จำเป็นต้องตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยที่ว่า ตัวแปรอิสระทุกตัวเป็นอิสระต่อกัน เพื่อป้องกันปัญหา Multicollinearity โดยใช้การทดสอบ Collinearity จะได้ค่าสถิติ tolerance และค่า VIF (Variance Inflation Factor) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสถิติ tolerance และค่า VIF (Variance Inflation Factor)

Model	Collinearity Statistics	
	Tolerance	VIF
1 (Constant)		
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	0.534	1.874
ข้อกำหนดของหลักสูตร	0.481	2.078
โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร	0.558	1.791
กลยุทธ์การเรียนและการสอน	0.461	2.170
การประเมินผู้เรียน	0.571	1.751
คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน	0.447	2.237
คุณภาพผู้เรียน	0.378	2.646
การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน	0.446	2.241
สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน	0.621	1.610

โดยทั่วไปจะเกิดปัญหเกี่ยวกับ Multicollinearity ในระดับมากต้องมีค่า Tolerance ต่ำกว่า 0.2 (Menard, 1995. อ้างถึงใน Field, 2000) แต่จากตารางพบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวมีค่า Tolerance มากกว่า 0.2 นอกจากนี้ค่า VIF หากเกิน 4 หรือ 5 แสดงว่า ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (ผ่องศรี เกียรติเลิศสนา, 2553) แต่จากตารางพบว่าค่า VIF น้อยกว่า 4 ดังนั้นจึงเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นของการวิเคราะห์การถดถอยที่ว่าตัวแปรอิสระทุกตัวเป็นอิสระต่อกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 ผลการวิเคราะห์แสดงได้ตามตารางที่ 4 – 6

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	0.853 ^a	0.728	0.721	0.26611

a. Dependent Variable: ความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษา

จากตารางที่ 4 พบว่า จะมีตัวแปรอิสระ 9 ตัว ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อกำหนดของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนและการสอน การประเมินผู้เรียน คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน คุณภาพผู้เรียน การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ที่ร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษา ได้ร้อยละ 72.8 โดยจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ผลลัพธ์การดำเนินงานเท่ากับ 0.26611 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.853 แสดงว่าการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาในระดับที่สูง (Cohen Runyon and other.1996:238) และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R²) เท่ากับ 0.728 แสดงว่า การเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษามีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA 72.8% ส่วนที่เหลืออีก 27.2% เป็นผลมาจากสาเหตุอื่น

ตารางที่ 5 แสดงการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560

Model	SS	DF	MS	F	p-value.
Regression	73.742	9	8.194	115.702	0.000
Residual	27.618	390	0.071		
Total	101.360	399			

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรอิสระ 9 ตัว ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อกำหนดของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนและการสอน การประเมินผู้เรียน คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน คุณภาพผู้เรียน การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแปรพยากรณ์เข้าสมการเพื่อพยากรณ์ความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ที่มีต่อความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	p-value.
	β	Std. Error	Beta		
1 (Constant)	-1.083	0.189		-5.734	0.000*
ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (X_1)	0.120	0.040	0.109	3.020	0.003*
ข้อกำหนดของหลักสูตร (X_2)	0.163	0.043	0.146	3.825	0.000*
โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (X_3)	0.115	0.046	0.089	2.511	0.012*
กลยุทธ์การเรียนและการสอน (X_4)	0.091	0.043	0.082	2.104	0.036*
การประเมินผู้เรียน (X_5)	0.100	0.034	0.102	2.924	0.004*
คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (X_6)	0.249	0.040	0.249	6.298	0.000*
คุณภาพผู้เรียน (X_7)	0.162	0.046	0.151	3.512	0.000*
การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน (X_8)	0.138	0.041	0.134	3.378	0.001*
สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (X_9)	0.104	0.035	0.099	2.959	0.003*

จากตารางที่ 6 แสดงว่า การประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (X_1) ข้อกำหนดของหลักสูตร (X_2) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (X_3) กลยุทธ์การเรียนและการสอน (X_4) การประเมินผู้เรียน (X_5) คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (X_6) คุณภาพผู้เรียน (X_7) การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน (X_8) และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (X_9) สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถเรียงลำดับความสำคัญในการพยากรณ์จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดคือ คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน (Beta =0.249) คุณภาพผู้เรียน (Beta =0.151) ข้อกำหนดของหลักสูตร (Beta =0.146) การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน (Beta =0.134) ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Beta =0.109) การประเมินผู้เรียน (Beta =0.102) สิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน (Beta =0.099) โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (Beta =0.089) และกลยุทธ์การเรียนและการสอน (Beta =0.082) ตามลำดับ มีสมการพยากรณ์ดังนี้คือ

$$\hat{Z}_y = 0.109Z_{x_1} + 0.146Z_{x_2} + 0.089Z_{x_3} + 0.082Z_{x_4} + 0.102Z_{x_5} + 0.249Z_{x_6} + 0.151Z_{x_7} + 0.134Z_{x_8} + 0.099Z_{x_9}$$

อภิปรายผล

จากการที่ องค์ประกอบการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ข้อกำหนดของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนและการสอน การประเมินผู้เรียน คุณภาพบุคลากรสายสนับสนุน คุณภาพผู้เรียน การสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน และสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เถลิงพร เต้าตะโรและคณะ (2561) ที่ได้ประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา (4 ปี) โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร (AUN-QA) โดยทั้ง 9 องค์ประกอบดังกล่าวสามารถที่จะร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการ) หลักสูตรปรับปรุงพ.ศ. 2560 ได้ร้อยละ 72.8 โดยจะมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์ผลลัพธ์การดำเนินงาน

เท่ากับ 0.26611 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (R) เท่ากับ 0.853 แสดงว่าการประเมินผลการเรียนรู้และหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในภาพรวมของนักศึกษาในระดับที่สูง ดังนั้นทางหลักสูตรจึงควรมุ่งเน้นการพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์ AUN-QA ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของทางมหาวิทยาลัยที่มีมติเห็นชอบให้มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชยังคงใช้เกณฑ์ AUN-QA ในการประเมินหลักสูตรในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 2/2564 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 และยังคงสอดคล้องกับกัญญา อุนวงศ์ และคณะ (2561) ที่พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เชื่อว่าระบบ AUN-QA มีความเหมาะสมต่อการใช้งานกับหลักสูตรในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ด้านผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ทางหลักสูตรฯ ควรกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังให้ครอบคลุมทั้งความรู้และทักษะทั่วไป รวมทั้งความรู้และทักษะเฉพาะทางให้ชัดเจน เช่น การกำหนดทักษะด้านการสื่อสาร ด้านเครื่องใช้สำนักงานทางการจัดการ
2. ด้านข้อกำหนดของหลักสูตร หลักสูตรควรมีวิธีการประเมินผลที่แสดงให้เห็นการบรรลุผลที่ชัดเจนและมีวิธีการประเมินผลที่หลากหลายให้สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่นักศึกษาคาดหวัง เช่น มีการประเมินผลการนำเสนอ หรือการจัดให้มีคะแนนเก็บเพื่อประเมินถึงความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
3. ด้านโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัย ทันยุค ทันเหตุการณ์ อีกทั้งควรที่จะบูรณาการเนื้อหาวิชาให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยการเพิ่มวิชาที่มีการนำหลายๆ วิชามาบูรณาการใช้ร่วมกัน
4. ด้านกลยุทธ์การเรียนและการสอน ทางหลักสูตรควรหากลยุทธ์ที่กระตุ้นและสนับสนุนให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ เช่น จัดให้มีการสอนเสริมเชิงปฏิบัติการแบบเผชิญหน้า
5. ด้านการประเมินผู้เรียน ทางหลักสูตรควรจัดให้มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย มีความชัดเจน คงเส้นคงวา เป็นเกณฑ์ที่ได้รับมาตรฐาน มีที่มาอ้างอิง และประกาศให้นักศึกษาได้รับรู้ถึงเกณฑ์การประเมินโดยเกณฑ์การประเมินต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและควรมีวิธีการวัดถึงความสามารถในการนำวิชาความรู้ไปบูรณาการได้
6. ด้านคุณภาพบุคลากร สายสนับสนุน ทางหลักสูตรควรประสานงานกับทางสาขาวิชาและมหาวิทยาลัยเพื่อฝึกอบรมบุคลากรสายสนับสนุนให้มีความสามารถในการจัดการ การสื่อสารและให้บริการนักศึกษา เพื่อให้นักศึกษาสามารถเข้าถึงสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ผ่านอินเทอร์เน็ตได้มากขึ้น
7. ด้านคุณภาพผู้เรียน ทางหลักสูตรควรปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์ของนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษาในปัจจุบันมีลักษณะที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น มีความสนใจในการลงมือปฏิบัติจริง มากกว่าทฤษฎี ก็ควรจัดให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติจริงตามความสนใจของนักศึกษา
8. ด้านการสนับสนุนและการให้คำปรึกษาผู้เรียน ทางหลักสูตรควรมีระบบการติดตามความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยจัดให้มีอาจารย์ที่ปรึกษา ในแต่ละรุ่น อีกทั้งจัดให้มีระบบให้คำปรึกษาด้านการเรียนกับนักศึกษาพร้อมกันไปอีกด้วย
9. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานควรประสานงานกับทางสาขาวิชาและมหาวิทยาลัย ให้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนอย่างเพียงพอและนักศึกษาสามารถเข้าถึงได้ง่ายและทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ประเมินอื่นๆ เพื่อเลือกเกณฑ์การประเมินที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและความต้องการของตลาดต่อไป

บรรณานุกรม

- กัญญาดา อนุวงศ์, อาจรี ศุภสุธิกุล, วิญญูชฌ์ อยู่ในศีล และกรัณท์รัตน์ สุนทรพันธ์. (2561). ความคิดเห็นและการปฏิบัติของคณาจารย์ในการใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในประเทศไทย. *วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, 10(20), 1 – 16.
- จารุวรรณ สอนองญาดี, กัญญาดา อนุวงศ์, สุทัศน์ เหมทานนท์ และพรฤดี นิธิรัตน์. (2562). การใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษาเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN-QA) ระดับหลักสูตรในวิทยาลัยพยาบาล. *The Journal of Baromarajonani College of Nusing, Nakhonratchasima*, 25(2), 247-260.
- เถลิงพร เต่าตะโร, สุธาสินี บุญญาพิทักษ์, และวัลลยา ธรรมอภิบาล อินทนิล. (2561). การประเมินหลักสูตรการศึกษาบัณฑิตสาขาวิชาการวัดและประเมินทางการศึกษา (4 ปี) โดยประยุกต์ใช้เกณฑ์การประกันคุณภาพระดับหลักสูตร (AUN-QA). *วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย*, 13(24), 149-164.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- สมภพ มูฮัมหมัด. (2561). *การรับรู้และการมีส่วนร่วมของบุคลากรสายสนับสนุนต่อการประกันคุณภาพการศึกษา กรณีศึกษาสำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์* (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สิทธิชัย แสงอาทิตย์. (2563). ประสพการณ์การใช้เกณฑ์การประเมินเพื่อรับรองหลักสูตรตามแนวทาง ABET และ AUN-QA. ใน *การประชุมวิชาการวิศวกรรมโยธาแห่งชาติ ครั้งที่ 25* (หน้า CEE01 - 9). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ASEAN University Network. (2020). *Guide to AUN-QA Assessment at Programme Level Version 4.0*. Retrieved from https://www.aunsec.org/application/files/2816/7290/3752/Guide_to_AUN-QA_Assessment_at_Programme_Level_Version_4.0_4.pdf
- Yamane, T. (1970). *Statistic: An Introductory Analysis* (2nd ed). New York: Harper & Row.